

да ми дадатъ това, което тя ми даде. Първата дума, която чухъ отъ устата на еди-кой си проповѣдникъ, или ораторъ, бѣше най-важна. Много още думи чухъ отъ неговата уста, но първата остана за винаги паметна.

„Дързай, дъще! Вѣрата твоя изцѣли те.“ Съ тѣзи думи се обърналъ Христосъ къмъ жената, която страдала цѣли 12 години отъ кръвотечение. Въ този стихъ изпъкватъ две важни положения: вѣрата на страдащата жена и вниманието, съ което Христосъ се отнесълъ къмъ нея. Покрай великитѣ въпроси, които занимавали ума му въ този часъ, Той се спрѣлъ върху този толкова маловаженъ въпросъ, че нѣкаква жена вървѣла следъ Него и се допрѣла до дрехата Му. Той се обърналъ назадъ и казалъ: „Дързай, дъще!“ Да кажешъ на човѣка нѣщо, да го насърдчишъ на време, това е едно отъ великитѣ качества, на което може да се разчита. Тѣй щото, не е достатъчно да се каже нѣщо на човѣка, но тази дума трѣбва да се каже на мѣсто и на време. Тази дума се отпечатва и въ вѣковетѣ. Христосъ каза на страдащата жена: „Дързай, дъще!“ По-хубава дума отъ тази нѣма. Тѣзи две думи представятъ пржчката, съ която Христосъ проби дупка, за да протече презъ нея вода, т. е. животътъ. Важно ли е за случая, отъ какво е направена тази пржчка? Пржчката може да бѣде дървена, оловна, мѣдна, желѣзна, сребърна, а дори и златна, но важно е, не отъ какво е направена тя, а какво е произвела. Пржчката, съ която Христосъ си послужи, проби дупка, презъ която потокоха изворитѣ на живота. Следъ това се казва, че отъ онзи часъ оздравѣ жената. Какво ще ни ползува нѣкоя сребърна или златна пржчка, ако тя не може да пробие дупка, презъ която да потече вода? Значи, не е важно само човѣкъ да говори сладки думи, но тия думи да иматъ силата на Христовото Слово, да пробиятъ дупка въ душата на човѣка, да протекатъ презъ нея изворитѣ на живота. Заради вѣрата, която имаше, тази жена трѣбваше да бѣде здрава.

„Дързай, дъще! Твоята вѣра те изцѣли.“ Здравето е необходимо условие за ученето. При здравословното състояние на съвременнитѣ хора, и въпросъ даже не може да става за високо познаване на свѣта. Мнозина твърдятъ, че за да придобие знания, човѣкъ трѣбва да страда. Това отчасти само е вѣрно, обаче, истинското знание не се добива по пѣтя на страданията. Страданието е само подготовка за знанието. Който мисли, че следъ голѣми страдания ще при-